

Bir Adım Yok Benim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Kasım 2023

“Bu mektubu çok karışık hisler içinde yazıyorum gibi basmakalıp sözlere başvurmak zorunda kalmasaydım keşke. Ne olurdu, bazı sözleri hiç söylememiş olsaydım; ya da bazı sözleri hiç söylememek için kesin kararlar almamış olsaydım. Sana diyebilseydim ki, durum çok ciddi...”(Oğuz Atay)

Tekbir getirendi aşk:
Kolları sıvanası bir yalnızlık
Saklı yüreğimde ve göğün reçine gözleri
Bense itina ve ihtimam ile yazıyorum bu satırları...

Tünediğim merkezi yalnızlığın
Ve aralıksız şerit değiştiren duygular:
Hem cafcacılı hem ihtişamlı
En çok da kendime yenik düştüğüm izdiham...

Tekil varlığımın mahiyeti ve de:
Esefle asılı kaldığım Araf ve ruhumun göçünde saklı bilinmeze
Gark eden soytarı duygular
Ne de olsa alametifarikasıym ben acının
Hüznüme bedeller biçen
İsrafi sevginin
Tek muhatabım yine kendim
Kimsesizliği mi sonlandıracak olansa Yaratan

Bazense israf ve yalan evrenin bahşettiğine
Karşı geldiği kadar duygular
Her mevsim her sözcük her insan
Bodoslama sevdiğim hicranın kantarında
Soluk yüzüm
Silik el yazım
Yâdı olsam ne ki dünün?

Bir gecenin iniltisine karıştı yaşlarım ve yaslarım: mağdur iklimdi kaynakçam ve yalnızlığım ile sevişen sözcüklerle kaç cephede verdiğimi bilmiyordum savaşımın.

Erdemli bir düş idi gördüğüm.

Etik idi acılarım her açmazda aymazlığı tattığım her kurumuş ırmakta bendim sağaltan sözcükleri
bendim dolduran barajları bendim bana ırak ve bendim bana tuzak.

Renkler bir metafor sözcüklerse bir imleç ve göğün şapkasının altında yaşarken tanrıcu kuşlar ve her fasıl
ve her edim bir şiirin yörüngesinde saklı iken imgeler.

Bir sağanaktım ben.

Seferisi yalnızlığın, seyyah bir gölgeydin ve izafı idi sevincim.

Metruk imgeler sokağında metazori aşklar bulvarında ve meczup iklimler dönencesinde...

Saklı tuttuğum bir gölge misali bir ömür peşime düşmüş iken kalem ve ben sadece on sene evvel
keşfetmişken kalemimin varlığını ve işte kale' m düştü düşecek iken kalem' in rüzgârına savruldu ve
savurdum duygularımı ırsız acılarım yorumsuz sözcüklerim kalemse coşkulu ve sözcükler cebbar bense
yol yorgunu.

Bir bükülüş idi mademki bileğimin hizasında saklı ruhlar.

Düşkün sözcükler değildi düşkünü olduğum düşlerden ördüğüm bir yelek bir mintan kınına yaraşır bir
hüzünle bütünleşen duygularım ve kıblede saklı sırlar ve ben artık seyyah bir şairdim ve kalemin
nakşında dünün na'şını gömüldüğü topraktan çıkararak bir yazar unvanı almıştım iyi kötü ve iyi kötü
yazıyor olabilmenin verdiği huzurla döşüyordum A4 kâğıdın tam da ortasına sapladığım pergelin
tutamağı iken kalemim ve kâğıt delindikçe ruhumdaki yamayı sarıp sarmalıyordum.

Düşlerim vardı benim delişmen rüzgâra inat uçmayı erteledim gün batımına.

Melun mahzun renklerimiz vardı hazanın örtüsünde saklı ölüm günbegün de büyüyen bir hüzün.

Mağdur bir iklimdim ben ve içimde saklı kısık sesli vaveyla.

Yanlı bir aşkımda da aşıkâr ve her ne kadar aşına olsam da yalnızlığa dört gözle bekliyordum yolunu
mevsim ötesi bir baharı içtimada yaşarken telaşla ördüğüm yaşımı akıtmamak adına önümdeki saf bakir
beyaz sayfaya.

Beyazım ben hali hazırda akça pakça bir yorgunluk hâsıl olan.

Siyahı hiç sevmedim en sevdiğimse pembe en çok da utandığımda yanaklarıma yansıyan ve göz teması

kurduğum insanlardır beni layığıyla selamlayan.

Hazanın yükü ağır insanların vicdanları nasıl da sağır ve işte ağır aksak adımlarla adımlarken güzergâhımda eksik etmem kayboluşu:

Ben kayıp bir mısraayım hem kanıksanası hem peşine düştüğüm.

Metazori gölgelerden irak varsa yoksa içimdeki şehla hüzne tutsak.

Çocukluğumu yaşadım delicesine severken her kimse etrafımdan eksik olmayan en çok babaannemi sevdim çocukken ve aşkın nakaratında saklıydı o yaşlı ve asil kadın bense asi bir rüzgârın minvalinde tokalaştığım kadar hayali arkadaşlarımla.

Akranım yoktu yanı başımda sadece yaşlı çınarım sevdalandığım medarı iftarım canım babaannem.

Onu andık bu gün annemle nasıl da kol kanat germiştii sevgili ailesine.

Bandık da hüznü gidenlerin ardından şerbetlenmiş acılardan içerken avuç avuç ve sırtını sıvazladık kaderin kederin müptelası yazgımız örtüştüğü kadar benimki annemle lakin tek farkla: o da bende kalsın.

İsyanım sönük.

İtibarım saklı Allah katında nemalandığım kadar sevgiden ve umuttan büyüyen devasa bir iman gücü benimle paralel seyreden semanın da armağanı iken başıma saçılan kâh nur kâh yıldızlar nasıl ki Yıldız'a düşkün bir sevdıyla anarken beni Hakkın rahmetine çoktan kavuşmuş insanlar.

Günüm hüzünlü.

Küfemde saklı iken hayatın ağır yükünü.

Elbet şiirlerim de ölümlü benim gibi bu yüzden her gün yeni baştan derliyorum hayatı yazdığım şiirlerin kutsal ç/ağrısında içimde saklı nice ben nice yıldız nice çiçek nice gül nice sitem.

Sabırla kat ettiğim bir yol dünden miras iken öğretiler ve kulağıma küpe nice nasihat babadan yadigâr köstekli saatin durduğu saatte saklıyım ben ve o bozuk saat bile bir günde iki defa doğruyu gösterirken ve işte Doğrucu Davut kimliğimle kapısından kovulduğum köyler en başta muhtırasını verirken delişmen muhtar.

Yüreğim büyük.

Yüküm ağır.

Yüzüm ak.

Yürüdüğüm yol yine bana çıkan ve firar edemediğim bir beden beni hayata hapseden bu yüzden yeniden doğmalıyım günbegün hem de nasıl da en erken saatte uykumdan firar edip karışmalıyım yeni güne...

B/atlıyım rüzgârın.

Atıl bir iklimdir içimde saklı adı bazen güz bazen bahar.

Baz aldığım sa sadece ve sadece sevgi ve işte kâh seyyah kalbimle kâh kalemimle fink attığım kâinat tavaf etmenin de en güzel yönü iken kalp gözümle etrafa bakmak.

Bir adım yok benim...

Attığım adım aslında bir arpa boyu yol almadığım insanların nezdinde gel gör ki: ben çoktan kavuştum hem Rabbime hem kabrime.

Azat edilesi renkler başımda uçuşan ve içimde seken o kör kurşun bazen bir batında doğan güneş ve mehtap ve işte yıldızlar çakıyor gözlerimde ve işte çakma aşklar son buluyor kaderin ve Tanrının izniyle.

Şükür ile doluyum bu gün:

Rast gele kaderim.

Sabrımı sevgime katık ettiğim:

Allah kerim bir sonraki güne.